

George VI van het Verenigd Koninkrijk: Sandringham Estate, 14 december 1895 – aldaar, 6 februari 1952

Albert Frederick Arthur George was van 11 december 1936 tot aan zijn dood in 1952 koning van het Verenigd Koninkrijk en van de Britse Overzeese Gebieden. Hij was van 1936 tot 1947 de laatste keizer van Indië en tot 1949 de laatste koning van Ierland.

Koning van het Verenigd Koninkrijk

Periode: 1936-1952

Voorganger: Eduard VIII

Opvolger: Elizabeth II

Keizer van Indië

Periode: 1936-1947

Voorganger: Eduard VIII

Opvolger: --

Koning van Nieuw-Zeeland

Periode: 1936-1952

Voorganger: Eduard VIII

Opvolger: Elizabeth II

Koning van Australië

Periode: 1936-1952

Voorganger: Eduard VIII

Opvolger: Elizabeth II

Zijn moeder: Mary van Teck

Als tweede zoon van koning George V was hij aanvankelijk niet voorbestemd om zijn vader op te volgen als koning en stond hij, vooral in zijn jeugd, in de schaduw van zijn oudere broer Eduard (die in de familie en bij zijn vrienden beter bekend was als David). Albert diende tijdens de Eerste Wereldoorlog bij de Royal Navy en na die oorlog nam hij zijn publieke functies waar.

Zijn vader: George V van het Verenigd Koninkrijk

De toekomstige George VI kreeg als eerste naam Albert en werd in de familiekring "Bertie" genoemd. Hij werd tijdens de regering van zijn overgrootmoeder koningin Victoria geboren in het York Cottage, een huis op het landgoed Sandringham in Norfolk, waar zijn ouders woonden.

Victoria van het Verenigd Koninkrijk

Sandringham House

Zijn vader prins George, hertog van York (Duke of York) en later koning George V, was de tweede zoon van de toenmalige prins Eduard en prinses Alexandra van Wales. Zijn moeder, de hertogin van York (Duchess of York), was de latere koningin Mary. Zij was de oudste dochter van hertog Frans van Teck en prinses Mary Adelaide van Cambridge.

Koning Eduard VII met zijn zoon en kleinzoon, prins George van Wales samen met Eduard en Albert

Op de dag dat Albert werd geboren (14 december), was in 1861 zijn overgrootvader prins Albert overleden. Onzeker over hoe diens weduwe koningin Victoria zou reageren op de geboorte van Albert, schreef de prins van Wales aan zijn zoon, prins George, dat de koningin van streek was. Twee dagen later schreef hij weer: "I really think it would gratify her if you yourself proposed the name Albert to her". Dit bedaarde de koningin en in een brief aan de hertogin van York schreef zij: "I am all impatience to see the new one, born on such a sad day but rather more dear to me, especially as he will be called by that dear name which is a byword for all that is great and good".

Hij werd op 17 februari 1896 als Albert Frederick Arthur George gedoopt in de St. Mary Magdalene's Kerk in Sandringham. Zijn grootmoeder aan moederskant, de hertogin van Teck, vond de eerste naam van de pasgeboren baby maar niets en ze schreef aan haar dochter dat ze hoopte dat George zijn roepnaam werd. Als tweede zoon was Albert de vierde in de lijn van troonopvolging. Derde was zijn oudere broer Eduard, die iets meer dan een jaar eerder was geboren op 24 juni 1894.

Albert droeg vanaf zijn geboorte het predicaat en de titel Zijne Hoogheid Prins Albert van York. Bij koninklijk besluit van 28 mei 1898 verleende koningin Victoria aan de kinderen van de oudste zoon van de Prins van Wales de aansprektitel koninklijke hoogheid. Op de leeftijd van twee jaar werd Albert daardoor Zijne Koninklijke Hoogheid Prins Albert van York.

Prins Albert had een slechte gezondheid en was vaak ziek. Zijn ouders, de hertog en hertogin van York, waren vaak niet thuis. Als toekomstig koning en koningin waren ze vaak op reis. Albert stotterde hevig toen hij nog een klein kind was en had ook vaak last van maagproblemen. Ook leed de prins aan Genua valga, beter bekend als X-benen, en om dit te genezen moest hij metaalstroken langs zijn benen dragen, wat veel pijn veroorzaakte. Albert werd gedwongen om rechts te schrijven terwijl hij linkshandig was.

Koningin Victoria stierf op 22 januari 1901 en de prins van Wales, Alberts grootvader, volgde haar op als koning Eduard VII. De hertog van York werd de nieuwe prins van Wales. Alberts oudere broer werd de tweede in lijn van de troonopvolging en Albert zelf de derde.

In een periode waarin er van de "royals" werd verwacht om te trouwen met kandidaten van koninklijken bloede, was het nogal ongewoon dat Albert veel vrijheid had in het kiezen van zijn vrouw. In 1920 ontmoette hij Lady Elizabeth Bowes-Lyon, de jongste dochter van Claude Bowes-Lyon, 14e graaf van Strathmore en Kinghorne en Cecilia Cavendish-Bentinck. Albert was vastbesloten om met haar te trouwen.

Elizabeth Bowes-Lyon

Elizabeth was, hoewel zij afstammeling was van koning Robert I van Schotland en van koning Hendrik VII van Engeland, een gewone burger voor de Britse wet. Elizabeth wees Albert twee keer af en aarzelde bijna twee jaar, omdat ze, naar men zegt, bang was fouten te maken binnen de koninklijke familie. Uiteindelijk accepteerde Elizabeth het aanzoek.

Albert en Elizabeth trouwden op 26 april 1923 in de Westminster Abbey.

Westminster Abbey

Lady Elizabeth werd door haar huwelijk Hare Koninklijke Hoogheid de Hertogin van York. Alberts keus voor een gewone burger werd als "modern" ontvangen bij het Britse volk.

De hertog en hertogin van York kregen twee kinderen, Elizabeth (die vaak "Lilibet" werd genoemd door de familie) werd geboren op 21 april 1926, zij volgde haar vader op als Elizabeth II, en Margaret, geboren op 21 augustus 1930.

Elizabeth II van het Verenigd Koninkrijk

Margaret Windsor

De hertog en hertogin en hun twee kinderen leidden een goed en rustig leven in hun Londense residentie, Piccadilly 145. Een van de weinige ministers die langskwamen was de Canadese minister-president, R.B. Bennett, die de hertog wilde aanwijzen als gouverneur-generaal van Canada in 1931, een verzoek dat de koning weigerde, op aanraden van zijn ministers.

Op 20 januari 1936 stierf koning George V en prins Eduard besteeg de troon als koning Eduard VIII. Koning Eduard had geen kinderen en daardoor was Albert de enige troonopvolger tot zijn broer kinderen zou krijgen of zou sterven.

Minder dan een jaar later, op 11 december 1936, abdicde koning Eduard VIII om te trouwen met Wallis Warfield Simpson. Eduard werd door de toenmalige minister-president gezegd dat hij niet én koning kon blijven én trouwen met een gescheiden vrouw van wie de twee ex-mannen nog steeds in leven waren. Eduard koos voor zijn liefde en abdicde. Dus werd prins Albert, de hertog van York, nu koning, een positie die hij aarzelend accepteerde. De dag voor de bestijging van de troon ging hij naar Londen om zijn moeder, koningin Mary, te bezoeken. Hij schreef in zijn dagboek:

“When I told her what had happened, I broke down and sobbed like a child”.

Vrij vertaald: “Toen ik haar vertelde wat er gebeurd was, verloor ik mijn zelfbeheersing en huilde als een kind”.

Er is nog gespeculeerd over een troonopvolging door een van zijn twee jongere broers Henry en George, van wie George zelfs een zoon had. Uiteindelijk bleef de keuze bij Albert. Hij koos voor de naam George, omdat koningin Victoria ooit de wens had geuit dat er nooit een koning Albert (de naam van haar betreurde echtgenoot) zou komen, en ook als eerbetoon aan zijn vader. De kroning van George VI vond plaats op 12 mei 1937 in de Westminster Abbey. Er werd geen Durbar (ceremoniële bijeenkomst) in Delhi gehouden voor George VI. Wel werden er twee buitenlandse staatsbezoeken gebracht aan Frankrijk en aan Noord-Amerika.

Koning George VI

In 1939 ondernamen de koning en koningin een uitgebreide reis door Canada. Terwijl ze daar waren brachten ze ook een vluchtig bezoek aan de Verenigde Staten. Vanaf Ottawa werd het koninklijk koppel vergezeld door de minister-president van Canada en niet door een Britse minister; dit kwam doordat ze in Canada de titel Koning en Koningin van Canada droegen. George was de eerste regerende monarch van Canada die Noord-Amerika bezocht. Hij was al eerder in Canada geweest, maar toen als prins Albert, hertog van York. De toenmalige Canadese minister-president was William Lyon Mackenzie King, die de koning en koningin ontving in zijn residentie in Rideau Hall.

George VI in Canada als Koning van Canada

Toen de Tweede Wereldoorlog uitbrak in 1939, besloten koning George VI en zijn vrouw om in Londen te blijven en niet naar Canada te vluchten, zoals werd aanbevolen. De koning en koningin bleven in Buckingham Palace tijdens de oorlog, maar 's nachts verbleven ze in Windsor Castle om de Blitz op Londen te ontwijken. George VI en koningin Elizabeth ontkwamen ternauwernood aan de dood, toen twee Duitse bommen in de tuin van Buckingham Palace terechtkwamen.

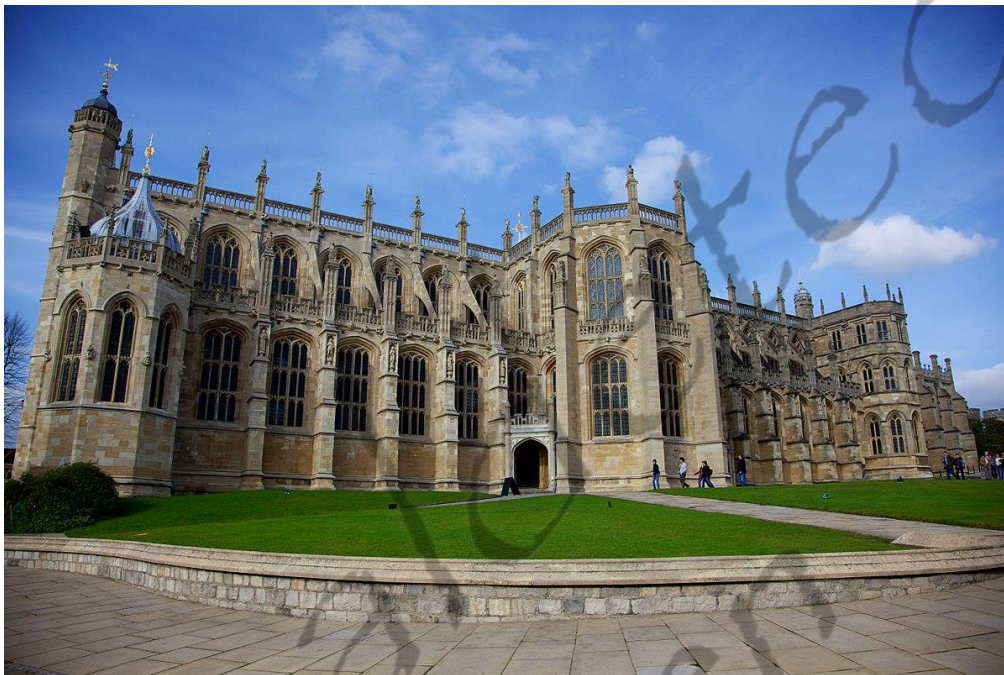
Buckingham Palace

Luchtfoto van Windsor Castle

De stress tijdens de oorlog had zijn tol geëist van de gezondheid van de koning. In januari 1952 zwaaide George zijn oudste dochter uit op het vliegveld. Zij ging op reis naar Australië. Een kinderjuf uit haar jeugd vergezelde Elizabeth tegen wie de koning had gezegd "Take care of Lilibet for me" ("Zorg goed voor Lilibet voor me"). De kinderjuf beloofde dat ze dat zou doen. Het was de laatste keer dat de koning zijn dochter zag. De koning, een kettingroker,[4] leed aan longkanker. Uiteindelijk stierf hij op 6 februari 1952 in zijn slaap aan een hartaanval in Sandringham House in Norfolk, op de leeftijd van 56 jaar. Nadat hij was opgebaard in de Westminster Hall, werd hij bijgezet op 15 februari in de St. George's Kapel in Windsor Castle.

St George's Chapel, Windsor Castle

Op 9 februari 2002 stierf de jongste dochter van George VI, Margaret. Op 30 maart van datzelfde jaar stierf zijn weduwe Elizabeth, vijftig jaar na zijn dood. Zij werden naast hun vader en man bijgezet.

Graf van George VI en The Queen Mother

Standbeeld van Koning George VI, Carlton House Terrace, Londen. De koning is afgebeeld in de mantel van de Orde van de Kouseband. De koning was erg gehecht aan deze middeleeuwse ridderorde.

Wapen van George als koning van het Verenigd Koninkrijk

Schotse variant